

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Szellemi munkások új pályá-
kon*

Forrás:

Pesti Napló

Bp.
(Hely)

1920. IX. 22
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

308, 1920

Szellemi munkások új pályákon

(Saját tudósítónktól.) Sokat hallani mostanában arról, hogy a megcsontított és elszegényedett Magyarország nem bírja el a maga, egy nagy ország kormányzására megszervezett tisztviselői karát, egy huszmillió nép szellemi és gazdasági igényeinek kielégítésére felnevelt intelligenciáját. Nagykomolyan kieszelt tervek kerülnek napvilágra, hogy hogyan kellene, milyen uton-módon, agitációval, rendeletekkel lehetne átvezetni a szellemi munkások fölöslegét egyéb pályákra, amelyekben a megélhetésnek egy szikrával több reménye maradt meg az általános nyomoruságban; és közben ne vesszük észre, hogy a sok körültekintéssel megtárgyalt, jobbról-balról kerülgetett kérdéseket mindinkább kezdi megoldani maga az élet, hogy bonyolult megoldási módokat helyett szépen, lassan megindul a kiegyenlítődés a legközvetlenebb, legtermészetesebb utakon. Nem vesszük észre, hogy itt is, ott is bezárul egy iroda és megnyílik valami új üzlethelyiség, hogy itt is, ott is gazdátlan marad egy íróasztal és új gazdát talál egy ügynöki kezítésként, egy áruminta-gyűjtemény.

Néhány nappal ezelőtt megírtuk, hogy egy tanfolyamon hetven hivatlanok, diák és katonatiszt képezte ki magát elektrotechnikussá. Más szellemi munkások százai egyéb kurzusokon és iskolákban egyéb gyakorlati pályákra készülnek

és tanulnak; van azonban sok, az átlagostól elütő, különleges eset is.

Tudunk egy nyugalmazott ezredesről, aki levei este egyenruháját, civilkabátot vesz föl, revolverövet köt a derekára és megy egy nagy fatelepre. A raktárak között jár göl-alá reggelig. Elmegy a kerítés végéig, visszajön a kapuig, akár esik az eső, akár hidegen süvít az őszi szél — az ezredes ur éjjeli őr a fatelepen.

Egy zombori ügyvéd, kinek a háboru előtti virágzó irodája volt, jogi tudását és egyéni szeretetreméltóságát az egész város becsülte, megtanulta a fényképész mesterséget. A fényképész műteremben fogadja most feleit és amilyen megbecsülést szerzett a jogi pályán, úgy kedvelik most azok, akik művészi fényképet akarnak. Egy budapesti kartársa a kereskedő pultjaival és állványai-val cserélte föl régi íróasztalát. A főváros egyik legforgalmasabb útján csemege- és déligyümölcsüzletet nyitott. Üzlete zsufolva van vásárló közönséggel, amely nem is a szenzáció okáért keresi fel a boltot, hanem azért, mert elsőrendű portékát kap benne.

Egyik budapesti tudományos intézetünk vezető tisztviselője gilette-kések köszörelésével egészíti ki azt a szűkös keresetét, amelyet az államtól kap. Délután, amikor hivatalából távozik, földig levett kalappal bucsuzik tőle a portás és a nagyságos ur otthon előszedi a rábizott keskeny, csillogó acélpengéket és óraszámra dolgozik azon, hogy újra élessé tegye őket. Külön megérdemli a

följegyzést az, hogy az ügyes kis szerkezetet, amellyel a köszörelést végzi, ő maga találta föl. Egy darab pengéért két koronát fizetnek neki és munkája, mint maga mondja, van elég.

A köszörelés-hivatalnok ur egyik kollegája dívatos kuplékat és operettszámokat játszik a zongorán a keringő pároknak egy tánciskolában.

Budapest kereskedelmi köreiben igen jó névre tett szert már egy nyugalmazott miniszteri tanácsos, aki elvállalta egy hollandiai cég képviselőtét. Vállalkozásánál alkalmazásban van eddig egy volt alispán, egy volt főszolgabíró, egy volt járásorvos, az üzlet levelezője pedig egy középiskolai tanár.

Egy vidéki igen jeles kulturális intézményünk volt vezetője egy németországi cég képviselőtét vállalta el. Jónévű író és újságíró volt, kollegái és a közönség szeretettel becsülték meg tollát, úgy mondja, mai helyzetével jobban van megelégedve.

És ki tudná még mind elsorolni őket, akik egymásután állnak be a sorba, a létért energikusan küzködő, az új helyzettől vissza nem riadó férfiak közé? Akik elől járnak az átalakulásban, amelynek végbe kell mennie, hogy az ország minden dolgozó rétege újból teljes értékű és teljes hasznu munkával vehesse ki részét a közös, nagy erőfeszítésből: a rombadőltek újjáépítéséből. Akik tetteikkel váltják valóra a nagy jelszót: a munka jelszavát.